

Πατριάρχης Ιεροσολύμων: Εορτή της απείρου αγάπης του Θεού

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Προεορτίως εορτάσθηκε την Κυριακή, 6η/19η Σεπτεμβρίου 2021, για λόγους ποιμαντικούς η εορτή του Γενεθλίου της Θεοτόκου, η εορταζομένη ακριβώς την 8η Σεπτεμβρίου εκάστου έτους, στον προς τιμήν του Γενεθλίου της Θεοτόκου Ιερό Ναό αυτής στην Κωμόπολη της Μπετζάλλας, πλησίον της Βηθλεέμ.

Κατά την εορτή αυτήν η Εκκλησία δοξάζει τον Θεόν, «διότι εχάρισεν εις τους Θεοπάτορας Ιωακείμ και Άνναν, ατέκνους το πριν, την Μαρίαν ως καρπόν κοιλίας, εκ της οποίας προήλθε κατά σάρκα ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός. Η Εκκλησία μετά χαράς ψάλλει ότι «Ιωακείμ και η Άννα εκ φθοράς του θανάτου ηλευθερώθησαν, άχραντε, εν τη αγία γεννήσει Σου», και «η στείρα τίκτει την Θεοτόκον και τροφόν της ζωής ημών».

Στην χαρμόσυνη εορτή, της Θείας Λειτουργίας προεξήρχε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αυτώ των Αρχιερέων Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ και του Σεβασμιωτάτου

Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου, Αγιοταφιτών Ιερομονάχων ως του Γέροντος Καμαράση Αρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου, των Πρεσβυτέρων της Κοινότητας π. Παύλου, π. Ιωσήφ και π. Ηλία, του Αρχιδιακόνου π. Μάρκου, ψάλλοντος του κ. Νιδάλ μετά της χορωδίας και μετέχοντος πανδήμου λαού της πόλεως, παρουσία του Ηγουμένου Αρχιμανδρίτου π. Ιγνατίου και του Γενικού Προξένου της Ελλάδος εις τα Ιεροσόλυμα κ Ευαγγέλου Βλιώρα.

https://www.orthodoxianewsagency.gr/wp-content/uploads/2021/09/Jerusalem-Patriarchate-fdown.net_.mp4

Στο Κοινωνικόν της Θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος κήρυξε διά της κάτωθι προσφωνήσεως Αυτού:

«Αγάλλεται τά πέρατα τῆς οἰκουμένης σήμερον ἐν τῇ Γεννήσει σου, Κόρη Θεοτόκε Μαρία, και ἀπειρόγαμε νύμφη· ἐν ἧ καί τῶν φυσάντων σε τό λυπηρόν διέλυσας, τῆς ἀτεκνίας ὄνειδος καί τῆς Προμήτορος Εὐας, τήν ἐν τῷ τίκτειν κατάραν», ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία εὐφραίνεται καί ἀγάλλεται μετά τῶν ἁγίων Προφητῶν, Ἀποστόλων, Μαρτύρων, Ὁσίων καί Δικαίων ἐπὶ τῷ Θείῳ Γενεθλίῳ σήμερον τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Μητρός. Διό καί ἡμεῖς συνήχθημεν ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ Ναῷ, ἵνα εὐχαριστιακῶς τιμήσωμεν τήν γενομένην Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

“Σκιρτάτω ἡ φύσις, λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἡ γάρ ἁμνάς τίκτεται, ἐξ ἧς ὁ ποιμήν περιβάλλεται τό πρόβατον καί τούς χιτῶνας διαρρήξει τῆς πάλαι νεκρώσεως. Χορευέτω παρθενία, ὅτι ἐτέχθη κατά τόν Ἡσαΐαν παρθένος, ἥτις ἐν γαστρί ἔξει καί τέξεται υἱόν καί καλέσουσι τό ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, τουτέστιν “μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός”, (Ἠσ. 7,14) [Καί ἀπλούστερον· Ἄς σκιρτήσῃ ἡ φύσις· διότι γεννᾶται ἡ ἁμνάδα καί ἀπ’ αὐτήν ὁ ποιμένας θά ντυθεῖ ὡς φόρεμα τό πρόβατον καί θά σπάσῃ τούς χιτῶνας τῆς παλαιᾶς νεκρώσεως. Ἄς χορεύῃ ἡ παρθενία, διότι, ὅπως λέγει ὁ Ἡσαΐας, γεννήθηκε Παρθένος, ἡ ὁποία θά συλλάβῃ καί θά γεννήσῃ Υἱόν καί θά τόν ὀνομάσουν Ἐμμανουήλ, δηλαδή «ὁ Θεός εἶναι μαζί μας».

Ὁ ποιμήν δέ, ὅστις περιβαλεῖται τό πρόβατον καί τούς χιτῶνας διαρρήξει τῆς πάλαι νεκρώσεως, δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τόν Θεόν Λόγον, τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὁ Ὅποῖος “δι’ ἡμᾶς ἐπτώχευσεν πλούσιος ὢν, ἵνα ὑμεῖς τῇ Ἐκείνου

πτωχείᾳ πλουτήσητε”, (Β΄ Κορ. 8,9), κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος.

Ἑρμηνεύοντες τούς Παυλείους τούτους λόγους, ὁ μέν ἱερός Χρυσόστομος λέγει: “Πλοῦτον δέ ἐνταῦθα φησί [ὁ Παῦλος] τήν γνῶσιν τοῦ μυστηρίου τῆς εὐσεβείας, τόν τῶν ἁμαρτημάτων καθαρισμόν, τήν δικαιοσύνην, τόν Ἀγιασμόν, τά μύρια, ἅπερ ἡμῶν παρέσχε ἀγαθὰ καί μέλλει παρέχειν”. Ὁ δέ Ζυγαβηνός λέγει: “τόν πλοῦτον τῆς κατὰ χάριν θεώσεως”.

Ἡ ἐξ Ἰωακείμ καί Ἄννης γέννησις τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου Μαρίας, ἀνέτρεψε ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς, τήν ἐκ τοῦ Ἀδάμ καί τῆς Εὔας διαδοθεῖσαν εἰς τό ἀνθρώπινον γένος κατάραν. Διό καί ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός λέγει: “Ἐπὶ σοί Θεοτόκε ἀειπάρθενε καί φύσις καινοτομεῖται καί Χρόνος”.

Τοῦτο σημαίνει, ὅτι τόσον ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ὅσον καί ὁ χρόνος ἀνακαινίζονται ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, διότι ἐξ αὐτῆς ἀνέτειλεν εἰς τόν κόσμον τό φῶς τῆς δικαιοσύνης, δηλονότι ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ὁ Χριστός. “Ἰδού νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος, ἰδού νῦν ἡμέρα σωτηρίας”, (Β΄ Κορ. 6,2), λέγει Κύριος. Περὶ δέ τῆς σωτηρίας ταύτης ἐξεζήτησαν καί ἐξηρεύνησαν προφηῆται οἱ περὶ τῆς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες”, (Α΄ Πέτρ.1,10), κηρύττει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος.

Ὅντως, οἱ λόγοι τῶν προφητῶν ἐξεπληρώθησαν εἰς τούς δικαίους τοῦ Θεοῦ Ἰωακείμ καί Ἄνναν, τῶν ὁποίων τήν δέησιν εἰσήκουσεν ὁ Κύριος, χαρίζοντάς τους τήν Παρθένον Μαρίαν ὡς λύτρον λαμπρόν καί μέγαλον ἀντὶ τῆς Εὔας, ὡς λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός: “Καί γε ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν [Ἰωακείμ καί Ἄννης], δούς τήν Κυριώνυμον Μαρίαν λύτρον οὕτως ἀγλαόν καί μεγαλοφυές ἀντὶ τῆς Εὔας. Θυγάτηρ ἱάμα μητρικόν γεγένηται: τόν νέον φύραμα τῆς θείας ἀναπλάσεως, ἡ παναγία ἀπαρχή τοῦ γένους, ἡ ρίζα τοῦ θεοφράστου κλάδου, τό τοῦ προπάτορος ἀγαλλίαμα”. [Καί ἀπλούστερον· καί ὁ Κύριος εἰσήκουσε τῆς δεήσεως αὐτῶν, δίνοντας τήν Μαρία πού ἔχει τό ὄνομα τοῦ Κυρίου, λύτρον τόσον λαμπρόν καί τόσο μέγαλον ἀντὶ τῆς Εὔας. Ἡ θυγάτηρ θά γίνῃ ἡ θεραπεία τῆς μητέρας, ἡ νέα ζύμη τῆς θείας ἀναπλάσεως, ἡ ρίζα τοῦ θεορρήτου κλαδιοῦ, ἡ ἀγαλλίασις τοῦ προπάτορος].

Τό ἱερόν τοῦτο γεγονός τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου τιμᾶται ἰδιαιτέρως ὑπό τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας. Καί τοῦτο διότι, ἡ Παναγία μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἀποτελεῖ τήν ἐν Χριστῷ ἀπαρχήν τοῦ γένους ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων καί διὰ τῶν Χριστιανῶν ἐκ τῶν ἀγνῶν αὐτῆς αἱμάτων ἐσωματώθη ὁ Θεός Λόγος καί ἐγένετο σὰρξ, (Ἰωάν. 1,14).

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων ἐνσάρκωσις καί ἐνανθρώπησις τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἀπετέλεσε “τό νέον φύραμα τῆς θείας ἀναπλάσεως”, ὡς διδάσκει καί ὁ

Μέγας Ἀθανάσιος: “Ἐν τῷ ἐνιαίῳ προσώπῳ τοῦ Χριστοῦ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις, τῇ ἀφάτῳ ἐπαφῇ καὶ ἐνώσει αὐτῆς μετὰ τῆς θείας τοῦ Σωτῆρος φύσεως, ἀποβάλλει πᾶσαν τὴν ἀπὸ τοῦ Προπάτορος Ἀδάμ ρυεῖσαν τῆς φύσεως κάκωσιν καὶ μεταπλάττεται ἄνωθεν τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ πυρός τῆς θείας τοῦ Λόγου φύσεως, εἰς νέαν ἔνθεον καὶ αἰωνίαν ὑπαρξιν”.

Ἰδού λοιπόν ἡ συμβολὴ τῆς Παναγίας καὶ καθαρωτάτης Παρθένου Μαρίας εἰς τὸ μέγα μυστήριον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων. Ἰδού καὶ πάλιν διὰ τί ὁ θεσπέσιος Ἀπόστολος Παῦλος κηρύττει λέγων: “εἰ δέ ἡ ἀπαρχὴ Ἁγία καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ρίζα ἁγία καὶ οἱ κλάδοι” (Ρωμ. 11-16). Καὶ Ἰδού διὰ τί ὁ ὑμνωδὸς τῆς Ἐκκλησίας βοᾷ καὶ λέγει: “Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε χαράν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ. Ἐκ σοῦ γάρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον”.

Καὶ ἡ μὲν γέννησις τῆς Θεοτόκου ἐμήνυσε τῇ οἰκουμένῃ τὸ μήνυμα τῆς χαρᾶς τῆς σωτηρίας, ὁ δέ χαιρετισμὸς ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου Γαβριὴλ: “χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξίν”, ἐπεσφράγισε τὸ σωτηριῶδες μήνυμα τῆς λύσεως τῆς κατάρας τῶν προπατόρων ἀφ’ ἑνός καὶ τὴν κατάργησιν τοῦ θανάτου τῆς φθορᾶς δηλονότι τῆς ἁμαρτίας ἐν τῷ θανάτῳ τοῦ Χριστοῦ, ἀφ’ ἑτέρου.

Αὐτὸ τοῦτο τὸ Εὐαγγέλιον τῆς χαρᾶς, τῆς εὐλογίας καὶ τοῦ Ἀγιασμοῦ ἀλλὰ καὶ τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὰ θεῖα καὶ θαυμαστά ταῦτα δῶρα, ἅτινα κατέχει ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία καλούμεθα διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἵνα ἀποθησαυρίσωμεν εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν.

Μετὰ δέ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἀναφωνήσωμεν τῇ Θεοτόκῳ: “Χαῖρε λυχνία τὸ χρυσοῦν τῆς παρθενίας σκεῦος καὶ εὗριζον, οὗ θρυαλλίς ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος καὶ ἔλαιον τὸ ἐξ ἀχράντων σαρκῶν ληφθέν σῶμα ἅγιον, ἐξ ὧν φῶς Χριστὸς τὸ ἀνεπίδυτον, ἡ τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις τὴν αἰδίον ζωὴν πυράψασα” Καὶ ἀπλούστερον: “Χαῖρε λυχνία, τὸ σκεῦος τὸ χρυσὸ καὶ βαθύρριζο, πού φυτίλι του εἶναι ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος καὶ λάδι τὸ σῶμα τὸ ἅγιον πού πῆρε ἀπὸ τῆς ἀγνέας σου σάρκες καὶ ἀπὸ αὐτῆς ἦρθε ὁ Χριστὸς τὸ φῶς τὸ ἀβασίλευτον, σύ πού ἀναψες τὴν αἰώνια ζωὴ σέ ὅσους ἐκάθηντο εἰς τὸ σκότος καὶ τὴν σκιά τοῦ θανάτου. Ἀμήν. Ἔτη πολλά καὶ εὐλογημένα καὶ ὑγιεινά”.

Ἦκολούθησε μεσημβρινή τράπεζα, παρατεθεῖσα ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος, ἐν ᾗ ὁ Μακαριώτατος καὶ πάλιν προσεφώνησεν ὡς ἔπεται:

“Πέπεισμαι γάρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις

οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἑτέρα
τῷ Κυρίῳ

Ἀγαπητοί ἀδελφοί,

Ἡ σημερινή ἑορτή τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου εἶναι κατ' οὐσίαν ἑορτή τῆς ἀπείρου ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς τό πλάσμα Αὐτοῦ, τόν ἄνθρωπον, τόν ὁποῖον ἐποίησε κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν Αὐτοῦ.

Τὴν θεῖαν ταύτην ἀγάπην κηρύττει καί ὁμολογεῖ ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία κατὰ τὴν λειτουργικὴν καὶ εὐχαριστιακὴν πράξιν αὐτῆς, καθ' ἣν κλῆρος καὶ λαός

γινόμεθα κοινωνοί τοῦ σώματος καί τοῦ αἵματος τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἠνωμένοι ἐν τῷ Πνεύματι Αὐτοῦ.

Τήν ἐνότητα ταύτην διεφύλαξε καί διαφυλάττει διά μέσου τῶν αἰώνων ἡ ἁγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, δηλονότι τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, ἀκούουσα εἰς τό παράγγελμα τοῦ Ἱερωτάτου Παύλου λέγοντος: “Σπουδάζοντες τηρεῖν τήν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης”, (Ἐφ. 4,3).

Τόν σύνδεσμον τοῦτον τῆς εἰρήνης μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπων ἀνεκαίνισεν ἡμῖν τό μέγα γεγονός τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, τήν ὁποίαν καί εὐγνωμόνως τιμῶμεν σήμερον καί εὐσεβοφρόνως παρακαλοῦμεν, ἵνα σκεπάζῃ καί παραμυθῇ πάντας τούς μεγαλύνοντας καί ὑμνοῦντας Αὐτήν.

Ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, καλούμεθα, ἵνα ἀφορῶμεν εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτήν Ἰησοῦν, (Ἑβρ. 12, 2), τόν Υἱόν καί Θεόν τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας. Ἀμήν. Εἰς ὑγίειαν πάντων ἡμῶν».